

Rompetrol 2 | Un dosar de 770 de milioane de dolari și cu 14 suspecti

 digi24.ro/special/campanii-digi24/romania-furata/rompetrol-2-un-dosar-de-770-de-milioane-de-dolari-si-cu-14-suspecti-516680

00:00

06:27

Prejudiciul pentru care s-a pus luni sechestru pe bunurile rafinăriilor Petromidia și Vega, pe benzinăriile Rompetrol și pe conturile unor foști sau actuali directori din grup, se apropie de 770 de milioane de dolari.

Procurorii investighează 14 suspecti. Acuzațiile merg de la abuz în serviciu la înșelăciune, delapidare, evaziune fiscală până la spălare de bani. Printre cei care ar avea conturile puse sub sechestru se numără Adrian Volintiru, Eric Chiș, Sorin Marin și Alexandru Nicolciuiu, toți foști directori în Rompetrol în perioada 2000-2003.

Primii audiați au fost kazahii de la KazMunayGaz International, compania care a cumpărat în 2007 Grupul Rompetrol de la Dinu Patriciu și care se pregătea să vândă pachetul majoritar chinezilor de la compania de stat CEFC.

Controversele unei ordonanțe cu dedicație

În accepțiunea procurorilor, activitatea grupului infracțional ar fi culminat cu aprobarea în Guvern a unei ordonanțe de urgență cu dedicație, inițiată în 2003 de Dan Ioan Popescu.

2001 - 2003 Ministru al Industriei și Resurselor;

2003 - 2004 Ministru al Economiei și Comerțului;

Octombrie 2003 - a semnat, în calitate de inițiator, OUG 118/2003 privind măsuri pentru reglementarea unor obligații bugetare ale Societății Comerciale Rompetrol Rafinare SA Constanța.

El deținea, la acea dată, portofoliul Economiei și Comerțului în Cabinetul Adrian Năstase. Actul normativ pe care îl înaintează în Guvern îi rezolvă lui Dinu Patriciu problema celor peste 600 de milioane de dolari pe care le avea de plătit la stat până în 2005. O parte erau datoriile asumate în momentul privatizării Petromidia. Altele se acumulaseră între timp.

Astfel, Guvernul Năstase transformă, în premieră, întreaga datorie în obligațiuni de câte 25 de euro, subscrise de stat. Ministerul Finanțelor se alege cu peste 22 de milioane de obligațiuni, pe care compania se angajează să le răscumpere în maximum 20 de ani, plătind dobândă.

În realitate, Rompetrol Rafinare, proprietarului rafinării Petromidia, n-ar fi avut niciodată intenția să vireze banii, susțin procurorii. Planul a fost de la început acela de a reda statului, la momentul scadenței, doar un pachet minoritar de acțiuni. O dovedește o decizie internă din noiembrie 2003, semnată de Dinu Patriciu și de Alexandru Nicolciuiu, președinte al Consiliului de Administrație la acea dată.

Radu Sârbu, fost președinte al FPS: „Din păcate, grupul acesta, care îl avea ca exponent pe Dinu Patriciu, a profitat de corupția îngrozitoare a guvernării respective și a schimbat datele contractului de așa manieră încât au făcut ce au vrut.”

Al doilea ministru pe care procurorii îl văd parte a mecanismului este Mihai Tănăsescu.

2000 - 2004 - Ministrul Finanțelor Publice;

Octombrie 2003 - a contrasemnat OUG 118/2003 privind măsuri pentru reglementarea unor obligații bugetare ale Societății Comerciale Rompetrol Rafinare SA Constanța;

Decembrie 2003 - a semnat alături de Dinu Patriciu Convenția de Emisiune a obligațiunilor.

Ministrul de Finanțe semnează, alături de Dinu Patriciu, Convenția de Emisiune a obligațiunilor pe 5 decembrie 2003. Mandatul pentru parafare îl primește de la Guvern abia o săptămână mai târziu.

Convenția de Emisiune reduce scadența de la 20 la 7 ani. Executivul acceptă, în rest, toate cerințele Rompetrol Rafinare.

Dinu Patriciu, în documentarul „Kapitalism – rețeta noastră secretă”: „N-a fost deloc imorală, a fost o operațiune comercială.”

În Parlament, Ordonanța PSD e îmbrățișată de noua majoritate PNL-PD-PC din jurul Guvernului Tăriceanu și adoptată cu cvasi-unanimitate. Președintele Traian Băsescu promulgă legea pe 6 aprilie 2005, fără obiecții.

Un detaliu esențial trece neobservat: Guvernul nu transformase datoria într-o singură obligațiune în valoare de 760 de milioane de dolari, ci în peste 22 de milioane, fragmentând-o. Subterfugiul permite astfel achitarea, în 2010, a doar 70 de milioane de dolari din întreaga sumă. Pentru diferență, statul primește un pachet minoritar de acțiuni.

La prețul pieței, valoarea lor este de cel puțin trei ori mai mică decât creanța de 690 de milioane de dolari.

Bogdan Chirițoiu, președintele Consiliului Concurenței: „Ce n-a analizat nimeni a fost combinația: ce faci dacă ei plătesc o parte din datorie, dar nu toată, în așa fel încât statul nu preia controlul întregii companii. Eu, în ziua de astăzi, nu aș fi de acord cu analiza aia din 2003. Repet: România. 2003.”

Suveica listării la bursă

Pe 7 aprilie 2004, Petromidia e listată la Bursă. Dinu Patriciu pierde astfel intenționat aproape 9 milioane de dolari în doar câteva ore. Alții câștigă. Printre ei, Verestoy Attila, Camela Voiculescu ori Sorin Roșca Stănescu.

Sorin Roșca Stănescu, prieten și fost partener de afaceri al lui Dinu Patriciu: „O mare societate românească a fost listată pentru prima dată la Bursă și era previzibil că acțiunile vor crește foarte repede. Și asta m-a făcut să mă număr printre cei vreo 3.000 de cetățeni care au cumpărat acțiuni în speranța că vor câștiga.”

Acolo unde cei implicați au văzut o afacere, procurorii acuză ca a existat, de fapt, un plan de spălare de bani, investigat doar parțial în primul dosar Rompetrol.

Vânzare sub ochii Guvernului Tăriceanu

Ancheta DIICOT vizează, de asemenea, modul în care autoritățile au închis ochii la încălcarea contractului de privatizare a rafinăriei Petromidia.

În 2007, Dinu Patriciu primește de la Guvernul Tăriceanu permisiunea de a vinde rafinăria fără opreliști. Responsabilă să urmărească dacă investitorul s-a achitat sau nu de toate obligațiile din momentul privatizării, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului acceptă încheierea monitorizării post-privatizare, deși datoria nu era plătită.

Radu Sârbu, fost președinte al FPS: „În contractul pe care FPS l-a semnat în toamna lui 2000 cu grupul Rompetrol, am inclus nu numai obligația de a plăti aceste datorii în întregime, ci și garanții pentru plata lor: pe pachetul de acțiuni.”

Președintele de atunci al AVAS, Teodor Atanasiu, fost administrator al uneia dintre firmele lui Dinu Patriciu - PALPLAST Sibiu - pasează, la rândul lui, responsabilitatea.

Teodor Atanasiu, fost președinte al AVAS: „Nu țin minte exact. Știu că s-a încheiat monitorizarea fiindcă aceea era perioada maximă de monitorizare prevăzută în contract și dacă tot ce a fost prins acolo a fost realizat, atunci Direcția de Monitorizare Post-privatizare prezenta Consiliului un raport în care cerea încheierea monitorizării.”

Câteva luni mai târziu, Dinu Patriciu începe negocierile pentru vânzarea Rafinăriei Rompetrol. În vara lui 2007, face anunțul: afacerea e preluată de compania de stat kazahă, KazMunayGas. Prețul oficial al tranzacției rămâne necunoscut, dar este estimat în piață la un miliard și jumătate de dolari. De 30 de ori mai mult decât plătise statului Dinu Patriciu, la privatizare.

Astăzi, Petromidia este pe cale a fi preluată de compania chineză CEFC China. Acordul prin care asiaticii ar urma să devină acționari majoritari la KazMunayGaz International și, implicit, să aibă un cuvânt greu de spus la Petromidia, a fost semnat luna trecută la Astana.

Tranzacția este condiționată, însă, de aprobarea mai multor autorități europene și chineze și are ca termen estimat luna octombrie 2016.

Citiți și [Turnură neașteptată în ancheta Rompetrol. Miniștrii care l-au ajutat pe Dinu Patriciu să devină mai bogat cu trei miliarde de dolari](#)